

Bruksela, 7 kwietnia 2020 r.
(OR. en)

7220/20

UD 60
DELECT 38

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	3 kwietnia 2020 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	C(2020) 2008 final
Dotyczy:	ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../... z dnia 3.4.2020 r. zmieniające i sprostowujące rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 oraz zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/341 uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument C(2020) 2008 final.

Załącznik: C(2020) 2008 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.4.2020 r.
C(2020) 2008 final

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 3.4.2020 r.

zmieniające i sprostowujące rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 oraz zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/341 uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny

UZASADNIENIE

1. KONTEKST AKTU DELEGOWANEGO

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (UKC) przekazuje Komisji uprawnienia do uzupełniania niektórych, innych niż istotne, elementów UKC, zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Komisja wykonała te uprawnienia, przyjmując w dniu 28 lipca 2015 r. rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego.

Rozporządzeniem delegowanym (UE) 2015/2446 wprowadzono przepisy ogólnego zastosowania w celu uzupełnienia kodeksu z myślą o zapewnieniu jasnego i właściwego stosowania UKC. Należy zatem to rozporządzenie regularnie aktualizować w celu uwzględnienia zmian w prawodawstwie i wdrażania systemów informatycznych w ramach UKC oraz w celu wyjaśnienia stosowania niektórych formalności celnych.

Celem niniejszego zmieniającego rozporządzenia delegowanego jest aktualizacja niektórych przepisów obowiązującego rozporządzenia delegowanego, by odzwierciedlić w szczególności następujące legislacyjne zmiany i wyjaśnienia:

- włączenie gminy Campione d'Italia i włoskich wód jeziora Lugano do obszaru celnego UE po zmianie UKC z dniem 1 stycznia 2020 r.¹ W efekcie zmiana ta kończy zwolnienie z obowiązku składania deklaracji poprzedzającej wyprowadzenie i przywózowej deklaracji skróconej, który ma obecnie zastosowanie do towarów przemieszczanych do i z tego terytorium;
- nowe przepisy dotyczące VAT w odniesieniu do sprzedaży na odległość towarów z państw trzecich² (handel elektroniczny) mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021 r. Zmiana wyjaśnia, jakie formalności należy stosować począwszy od tej daty w przypadku przesyłek o wartości poniżej 150 EUR (przesyłki o niskiej wartości);
- Plan działania na rzecz mobilności wojskowej. Obecny tekst ma na celu usprawnienie i uproszczenie formalności celnych w odniesieniu do towarów przemieszczanych lub wykorzystywanych w kontekście działań wojskowych³;
- przyjęcie dyrektywy (UE) 2019/883⁴ w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków. W celu prawidłowego wdrożenia tej dyrektywy należy wprowadzić pewne uproszczenia dotyczące formalności celnych w odniesieniu do takich odpadów;⁴
- potrzeba doprecyzowania przepisów dotyczących terminów składania zgłoszenia uzupełniającego zgodnie z jego charakterem (ogólne, okresowe lub podsumowujące)

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/474 z dnia 19 marca 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 83 z 25.3.2019, s. 38).

² Dyrektywa Rady (UE) 2017/2455 z dnia 5 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych obowiązków wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość (Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 7).

³ Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczący Planu działania na rzecz mobilności wojskowej (JOIN(2018) 5 final z 28.3.2018).

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków, zmieniająca dyrektywę 2010/65/UE i uchylająca dyrektywę 2000/59/WE (Dz.U. L 151 z 7.6.2019).

oraz potrzeba zapewnienia zgłaszającym dłuższego terminu na złożenie zgłoszenia uzupełniającego i odpowiednich dokumentów załączanych do zgłoszenia, w przypadku gdy nie istnieje dług celny;

- decyzja Komisji dotycząca wdrażania nowego elektronicznego systemu przetwarzania danych na potrzeby składania przywozowej deklaracji skróconej – systemu kontroli importu (ICS2) – w trzech wersjach⁵. Ogólne odniesienie do wdrażania ICS2 należy zatem zastąpić bardziej szczegółowymi odniesieniami do trzech różnych wersji, w ramach których grupy przewoźników będą stopniowo podłączały się do systemu. Ponadto należy ustanowić przepisy dotyczące obowiązków celnych (w szczególności obowiązku składania przywozowych deklaracji skróconych), które będą miały zastosowanie do przewoźników i osób z nimi powiązanych po podłączeniu się przewoźników do nowego systemu;
- w kontekście procedur specjalnych – potrzeba (i) zapewnienia stosowania ceł antydumpingowych i wyrównawczych, środków ochronnych i ceł dodatkowych wynikających z zawieszenia koncesji w odniesieniu do produktów objętych procedurą uszlachetniania czynnego, (ii) wyłączenia stosowania procedury sprawdzania warunków ekonomicznych w odniesieniu do wniosków o pozwolenie na uszlachetnianie czynne, w przypadku gdy towary podlegają tym środkom, oraz (iii) zapobiegania wspólnemu składowaniu towarów unijnych z towarami nieunijnymi, jeżeli te ostatnie są objęte tymi środkami;
- niezbędne zmiany niektórych załączników odpowiadające zmienionym przepisom, o których mowa powyżej.

2. KONSULTACJE PRZEPROWADZONE PRZED PRZYJĘCIEM AKTU

Komisja przeprowadziła konsultacje zgodnie z pkt 4 wspólnego porozumienia w sprawie aktów delegowanych zawartego między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją Europejską.

Komisja opracowała niniejszy akt delegowany zgodnie z porozumieniem ramowym w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską oraz wspomnianym wyżej wspólnym porozumieniem w sprawie aktów delegowanych między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją Europejską. Państwa członkowskie i pozostałe zainteresowane strony zostały odpowiednio włączone w prace i stale zasięgano ich opinii w sprawie projektu przepisów.

Komisja przeprowadziła konsultacje z państwami członkowskimi na temat projektu tekstu w drodze regularnych spotkań grupy ekspertów Komisji (grupa ekspertów ds. celnych) i przeprowadziła konsultacje ze środowiskiem biznesu za pośrednictwem swojego organu współpracy z zainteresowanymi stronami (Grupy Kontaktowej ds. Handlu – TCG) w formie wspólnych spotkań z ekspertami z państw członkowskich w dniach 18 września i 28–29 października 2019 r.

Komisja aktywnie rozpatrzyła wszelkie uwagi otrzymane podczas tych konsultacji oraz w miarę możliwości uwzględniła je w niniejszym rozporządzeniu.

⁵ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2151 z dnia 13 grudnia 2019 r. ustanawiająca program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym (Dz.U. L 325 z 16.12.2019, s. 168).

3. ASPEKTY PRAWNE AKTU DELEGOWANEGO

Podstawę prawną niniejszego rozporządzenia stanowi przekazanie uprawnień zgodnie z art. 7, 10, 24, 88, 131, 156, 160, 168, 175, 183, 212, 216, 253 i 265 UKC.

Zasada pomocniczości

Wniosek wchodzi w zakres wyłącznej kompetencji UE zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. e) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Zasada proporcjonalności

Jeśli chodzi o proporcjonalność, niniejsze rozporządzenie jest zgodne z uprawnieniami nadanymi przez współprawodawców oraz dotyczy tylko elementów koniecznych w celu lepszego dostosowania istniejących przepisów prawnych do wymogów codziennej praktyki organów celnych oraz przedsiębiorców i osób innych niż przedsiębiorcy.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 3.4.2020 r.

zmieniające i sprostowujące rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 oraz zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/341 uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny⁶, w szczególności jego art. 7, 10, 24, 88, 131, 156, 160, 168, 175, 183, 212, 216, 253 oraz 265,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Praktyczne wdrażanie rozporządzenia (UE) nr 952/2013 (zwanego dalej „kodeksem”) w połączeniu z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/2446⁷ wykazało, że konieczne jest wprowadzenie pewnych zmian do tego rozporządzenia delegowanego w celu lepszego dostosowania go do potrzeb przedsiębiorców i administracji celnych, a także uwzględnienia zmian legislacyjnych i zmian w zakresie wdrażania systemów informatycznych ustanowionych na potrzeby kodeksu.
- (2) W celu doprecyzowania, który urząd celny musi zapewnić przeprowadzenie analizy ryzyka przed przybyciem towarów na podstawie informacji zawartych w przywózowej deklaracji skróconej, należy zmienić definicję „urzędu celnego pierwszego wprowadzenia” w art. 1 pkt 15 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, aby wyjaśnić, że w przypadku zastosowania tego terminu odnosi się on do urzędu odpowiedzialnego za miejsce, do którego dany środek transportu ma zgodnie z przeznaczeniem dotrzeć, nawet jeżeli z jakiegokolwiek powodu środek transportu dociera w rzeczywistości do innego miejsca, za które odpowiedzialny jest inny urząd.
- (3) Aby jasno określić zakres stosowania przepisów dotyczących przywózowej deklaracji skróconej obejmującej towary w przesyłkach ekspresowych oraz formalności mających zastosowanie do przywozu i wywozu takich towarów, należy zdefiniować pojęcia „przesyłki ekspresowej” i „przewoźnika ekspresowego”.
- (4) Aby zapewnić jednolite stosowanie przepisów celnych w oparciu o wartość rzeczywistą towarów, konieczna jest definicja „wartości rzeczywistej”.
- (5) Zgodnie z Planem działania na rzecz mobilności wojskowej⁸ istnieje potrzeba usprawnienia i uproszczenia formalności celnych w odniesieniu do towarów, które są

⁶ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁷ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

⁸ Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczący Planu działania na rzecz mobilności wojskowej, JOIN(2018) 5 final z 28 marca 2018 r.

przemieszczane lub używane w kontekście działań wojskowych. Cel ten należy osiągnąć poprzez określenie definicji takich towarów oraz ustanowienie formularza UE 302 jako dokumentu celnego, który ma być stosowany przez państwa członkowskie UE, między innymi w kontekście działań wojskowych związanych z wspólną polityką bezpieczeństwa i obrony Unii.

- (6) Aby umożliwić wykorzystywanie do identyfikacji numeru rejestracyjnego i identyfikacyjnego przedsiębiorcy (EORI) zgodnie z prawodawstwem Unii innym niż przepisy prawa celnego, osoby inne niż przedsiębiorcy powinny być zobowiązane do zarejestrowania się w EORI, jeżeli taka rejestracja jest wymagana przepisami Unii, a nie tylko wtedy, gdy jest ona wymagana ustawodawstwem państwa członkowskiego. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.
- (7) W art. 13 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 przewidziano możliwość przedłużenia terminu na wydanie decyzji dotyczącej stosowania przepisów prawa celnego, jeżeli właściwe organy celne prowadzą dochodzenie w sprawie naruszenia przepisów prawa celnego. Możliwość ta powinna mieć również zastosowanie w przypadkach, w których właściwe organy celne i podatkowe prowadzą dochodzenie w sprawie naruszenia przepisów podatkowych, ponieważ niektóre pozwolenia mogą zostać udzielone jedynie w przypadku braku poważnych lub powtarzających się naruszeń przepisów podatkowych. Art. 17 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 nakłada na organy celne obowiązek zawieszenia decyzji do momentu ustalenia, czy przedsiębiorca dopuścił się poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń. Obowiązek ten powinien obejmować również przypadki poważnych przestępstw związanych z działalnością gospodarczą zgłaszającego, ale nie powinien obejmować naruszeń lub przestępstw popełnionych przez osoby odpowiedzialne za sprawy celne przedsiębiorstwa, które nie są pracownikami tego przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447⁹. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 13 ust. 4 i art. 17 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.
- (8) W art. 86 ust. 3 kodeksu określono specjalne zasady dotyczące obliczania kwoty długu celnego, w przypadku gdy dług celny powstaje w odniesieniu do produktów przetworzonych powstałych w ramach procedury uszlachetniania czynnego. Na wniosek zgłaszającego ten dług celny określa się na podstawie klasyfikacji taryfowej, wartości celnej, ilości, rodzaju i pochodzenia towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego w chwili przyjęcia zgłoszenia celnego dotyczącego tych towarów. W art. 76 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 określono warunki, na których art. 86 ust. 3 kodeksu ma być stosowany bez konieczności składania wniosku przez zgłaszającego. Aby uniknąć obchodzenia ceł antydumpingowych i wyrównawczych, środków ochronnych i ceł dodatkowych wynikających z zawieszenia koncesji, które miałyby zastosowanie do towarów objętych po raz pierwszy procedurą uszlachetniania czynnego, obowiązek stosowania art. 86 ust. 3 kodeksu bez konieczności składania wniosku przez zgłaszającego powinien obejmować również produkty przetworzone uzyskane z takich towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 76 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446. Należy przyznać jednoroczny okres przejściowy, aby umożliwić przedsiębiorcom dostosowanie się do nowych przepisów.

⁹ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

- (9) W art. 104 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 określono wyjątki od wymogu składania przywózowej deklaracji skróconej w odniesieniu do towarów wprowadzanych na obszar celny Unii. Aby nie opóźniać przywozu narządów i innych tkanek ludzkich lub zwierzęcych lub krwi ludzkiej, przeznaczonych do trwałych przeszczepów, implantacji lub transfuzji w nagłych przypadkach, wyjątki powinny również obejmować te towary. Ponadto, w celu ułatwienia mobilności wojskowej wyjątki te powinny zostać rozszerzone na towary przemieszczane z zastosowaniem formularza NATO 302 lub formularza UE 302. Ponadto, po włączeniu gminy Campione d'Italia i włoskich wód jeziora Lugano do obszaru celnego Unii¹⁰ wyjątek ten nie powinien mieć już zastosowania do towarów przywożonych z tych terytoriów. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 104 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.
- (10) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883¹¹ ma na celu ochronę środowiska morskiego przed negatywnym skutkiem zrzutów odpadów ze statków korzystających z portów znajdujących się na terenie Unii poprzez poprawę dostępności i wykorzystania odpowiednich portowych urządzeń do odbioru odpadów oraz odprowadzanie odpadów do tych urządzeń. Aby nie zagrozić celowi tej dyrektywy, formalności celne dotyczące takich odpadów powinny zostać usprawnione i uproszczone poprzez zniesienie obowiązku składania przywózowej deklaracji skróconej i uznawanie przedstawienia towarów organom celnym za zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu. Uproszczenia te powinny mieć zastosowanie tylko w przypadku przekazania właściwym organom wcześniejszego powiadomienia o odpadach, o którym mowa w art. 6 dyrektywy (UE) 2019/883. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 104, 138, 141 i 142 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.
- (11) W art. 104 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 ustanowiono zwolnienie z obowiązku składania przywózowej deklaracji skróconej w odniesieniu do towarów w przesyłkach pocztowych oraz w odniesieniu do towarów o wartości nieprzekraczającej 22 EUR do dnia aktualizacji systemu kontroli importu. Decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2019/2151 („program prac”) Komisja¹² zdecydowała jednak o utworzeniu nowego systemu elektronicznego (ICS2) w celu wspierania analizy ryzyka bezpieczeństwa i ochrony przed przybyciem towarów oraz związanych z tym kontroli. Wdrożenie nowego systemu ma nastąpić w drodze trzech wersji (wersja 1, wersja 2 i wersja 3). Ogólne odniesienie do aktualizacji systemu kontroli importu w art. 104 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 należy zatem zastąpić bardziej szczegółowymi odniesieniami do poszczególnych wersji tego nowego systemu, do których przewoźnicy będą się stopniowo podłączać. Zgodnie z programem prac w odniesieniu do transportu lotniczego operatorzy pocztowi i przewoźnicy ekspresowi podłączą się do nowego systemu począwszy od wersji 1, ale będą zobowiązani tylko do przedkładania minimalnego zestawu danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej dotyczących towarów w przesyłkach pocztowych, których miejscem przeznaczenia jest Unia, oraz towarów w przesyłkach ekspresowych. Inni przedsiębiorcy lub operacje w dziedzinie transportu lotniczego zostaną objęci/objęte nowym systemem począwszy od wersji 2. W przypadku transportu kolejowego, drogowego, morskiego i żeglugi śródlądowej odpowiedni przedsiębiorcy będą musieli podłączyć się począwszy od wersji 3. W związku z tym

¹⁰ Art. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/474 z dnia 19 marca 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 83 z 25.3.2019, s. 38).

¹¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków, zmieniająca dyrektywę 2010/65/UE i uchylająca dyrektywę 2000/59/WE (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 116).

¹² Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2151 z dnia 13 grudnia 2019 r. ustanawiająca program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym (Dz.U. L 325 z 16.12.2019, s. 168).

zwolnienie w odniesieniu do towarów w przesyłkach pocztowych nie powinno mieć zastosowania po wersji 1 do przesyłek lotniczych, których miejscem przeznaczenia jest Unia. Ponadto zwolnienie to nie powinno mieć zastosowania po wersji 2 do przesyłek lotniczych, których miejscem ostatecznego przeznaczenia jest państwo trzecie, oraz po wersji 3 do przesyłek pocztowych, które są przewożone transportem morskim, śródlądowym, drogowym lub kolejowym. Analogicznie, zwolnienie w odniesieniu do towarów o wartości nieprzekraczającej 22 EUR w przesyłkach ekspresowych przewożonych drogą lotniczą nie powinno mieć zastosowania po wersji 1. Ponadto zwolnienie to nie powinno mieć zastosowania po wersji 2 w odniesieniu do takich towarów w przesyłkach lotniczych, które nie są ani przesyłkami pocztowymi, ani przesyłkami ekspresowymi. W odniesieniu do towarów przewożonych transportem morskim, żeglugą śródlądową, transportem drogowym lub kolejowym nie powinno ono mieć zastosowania po wersji 3. Państwa członkowskie powinny we współpracy z Komisją określić konkretne daty, od których przedsiębiorcy będą zobowiązani do korzystania z poszczególnych wersji nowego systemu zgodnie z załącznikiem do programu prac. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 104 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

- (12) W art. 106 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 określono terminy składania przywózowej deklaracji skróconej w przypadku transportu lotniczego. Również te terminy powinny odzwierciedlać decyzję o utworzeniu systemu elektronicznego (ICS2) w trzech wersjach. Przepis ten powinien wyraźnie odróżniać ogólną zasadę dotyczącą terminu złożenia przywózowej deklaracji skróconej od terminów przedkładania minimalnego zestawu danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej i terminów przedkładania innych danych. Wynika to z faktu, że jak określono w art. 183 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, począwszy od wersji 2 nowego systemu będzie stopniowo możliwe przedkładanie danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej przez różne osoby (przedkładanie wielokrotne). Wraz z wersją 1 nowego systemu operatorzy pocztowi i przewoźnicy ekspresowi powinni być zobowiązani do przedkładania minimalnego zestawu danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej w najkrótszym możliwym terminie, a najpóźniej przed załadowaniem towarów na pokład statku powietrznego, na którym zostaną one wprowadzone na obszar celny Unii. Obowiązek przedkładania minimalnego zestawu danych powinien mieć zastosowanie do wszystkich przewoźników lotniczych i przedsiębiorców uczestniczących w działaniach związanych z transportem lotniczym począwszy od wersji 2. Wraz z wersją 2 nowego systemu przewoźnicy lotniczy powinni być zobowiązani do uzupełnienia minimalnego zestawu danych o pozostałe dane, tak aby pełna przywózowa deklaracja skrócona była złożona z zachowaniem ogólnych terminów. Jednakże w okresie między wersją 1 a wersją 2 minimalny zestaw danych przedłożony przez operatorów pocztowych i przewoźników ekspresowych należy uznawać za pełną przywózową deklarację skróconą w odniesieniu do towarów w przesyłkach pocztowych i towarów w przesyłkach ekspresowych o wartości rzeczywistej nieprzekraczającej 22 EUR. Wynika to z tego, że w tym okresie przewoźnicy lotniczy nie będą podłączeni do nowego systemu i w związku z tym nie będą mogli uzupełnić minimalnego zestawu danych. Zasada nakładająca na przewoźników lotniczych i przedsiębiorców obowiązek jak najwcześniejszego przedłożenia minimalnego zestawu danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej, a najpóźniej przed załadowaniem towarów na statek powietrzny, na którym mają one zostać wprowadzone na obszar celny Unii, zapewnia, że organy celne będą w stanie przeprowadzić analizę ryzyka i podjąć niezbędne działania pod kątem bezpieczeństwa dotyczącego ładunków lotniczych. Stanowi to istotne działanie uzupełniające do istniejących ram

regulacyjnych UE w zakresie ochrony lotnictwa, a mianowicie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008¹³.

- (13) W art. 112 i 113 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 określono obowiązki osób innych niż przewoźnik w zakresie dostarczania danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej w odniesieniu do, odpowiednio, transportu morskiego lub transportu wodnego śródlądowego oraz transportu lotniczego. Oba artykuły zawierają przepisy przejściowe zawieszające te obowiązki do czasu aktualizacji systemu kontroli importu. Te przepisy przejściowe powinny odzwierciedlać fakt, że dostarczanie danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej przez różne osoby będzie miało miejsce dopiero począwszy od wersji 2 nowego systemu w przypadku transportu lotniczego, natomiast począwszy od wersji 3 w przypadku transportu morskiego lub wodnego śródlądowego. W związku z tym obowiązek dostarczania danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej przez osoby inne niż przewoźnik powinien być określony odrębnie w odniesieniu do obu tych wersji. Ponadto przepis stanowiący, że każda osoba jest odpowiedzialna za dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej, które przedłożyła, powinien zostać usunięty z art. 112 i 113 i stać się nowym przepisem ogólnym mającym zastosowanie do wszystkich rodzajów transportu, a nie tylko do transportu lotniczego i transportu morskiego lub wodnego śródlądowego. W zakresie, w jakim zwolnienie z przywozowej deklaracji skróconej w odniesieniu do przesyłek pocztowych i towarów o wartości poniżej 22 EUR będzie stopniowo wycofywane, przepis ten powinien również objąć nowy obowiązek dostarczania przez operatorów pocztowych i przewoźników ekspresowych do urzędu celnego pierwszego wprowadzenia danych zawartych w przywozowej deklaracji skróconej, jeżeli nie dostarczyli oni tych danych przewoźnikom, którzy mają obowiązek uzupełnienia minimalnego zestawu danych przedkładanych przez operatorów pocztowych lub przewoźników ekspresowych. Należy odpowiednio zmienić art. 112 i 113 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 i dodać nowy art. 113a.
- (14) W celu ułatwienia mobilności wojskowej formularz UE 302 powinien również służyć jako dowód unijnego statusu celnego towarów. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 127 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.
- (15) W art. 128d rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 określono warunki udzielania upoważnienia do sporządzania manifestu przedsiębiorstwa żeglugowego po wyjściu. Warunki te powinny być nadal stosowane dopóty, dopóki takie upoważnienie może zostać przyznane, niezależnie od tego, czy wdrożony został system decyzji celnych w ramach UKC. Należy zatem usunąć odniesienie do systemu decyzji celnych w ramach UKC. Należy odpowiednio zmienić art. 128d rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.
- (16) W art. 141 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 wymieniono niektóre czynności, które należy uznawać za zgłoszenia celne dotyczące towarów, o których mowa w art. 138 lit. a)–d), art. 139 i 140 ust. 1 tego rozporządzenia. Formalności dotyczące składania zgłoszenia w przypadku zarówno przywozu, jak i wywozu narządów i innych tkanek ludzkich lub zwierzęcych lub krwi ludzkiej, przeznaczonych do trwałych przeszczepów, implantacji lub transfuzji w nagłych przypadkach powinny być ograniczone możliwie jak najbardziej, aby nie opóźniać ich dopuszczenia do obrotu poprzez uciążliwe formalności celne na granicy oraz umożliwić ich jak najszybsze wykorzystanie. Należy zatem zezwolić na zgłaszanie takich narządów, tkanek lub krwi poprzez którąkolwiek z czynności wymienionych w art. 141 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 138, 140 i 141 tego rozporządzenia delegowanego.

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 300/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie ochrony lotnictwa cywilnego i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 (Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 72).

- (17) W celu dalszego uproszczenia przepływu towarów przemieszczanych lub wykorzystywanych w kontekście działań wojskowych przedstawienie organom celnym formularza NATO 302 lub formularza UE 302 należy uznawać za zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu ze zwolnieniem z należności celnych przywozowych jako towarów powracających, do odprawy czasowej, do wywozu lub powrotnego wywozu lub do tranzytu. W przypadku braku elektronicznego systemu do celów przedkładania organom celnym formularza NATO 302 lub formularza UE 302 należy również zezwolić na przedkładanie tych formularzy za pomocą środków innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 138–142 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.
- (18) Po wejściu w życie nowych przepisów dotyczących podatku od wartości dodanej (VAT) w odniesieniu do sprzedaży na odległość, określonych w dyrektywie Rady (UE) 2017/2455¹⁴, VAT będzie należny od wszystkich towarów przywożonych do Unii, bez względu na ich wartość. Aby zapewnić pobieranie VAT od tych towarów, wymagane będzie elektroniczne zgłoszenie celne. Należy zatem zmienić obecną możliwość zgłaszania przesyłek pocztowych za pośrednictwem którejkolwiek z czynności wymienionych w art. 141 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446. Możliwość ta powinna mieć zastosowanie tylko do końca okresu wdrażania wersji 1 ICS2, ponieważ do tego czasu wszyscy operatorzy pocztowi powinni dysponować danymi elektronicznymi niezbędnymi do składania przywozowej deklaracji skróconej. W celu zapewnienia prawidłowego poboru VAT możliwość ta powinna ponadto podlegać zatwierdzeniu przez organy celne i być ograniczona do przypadków, w których VAT od importu jest pobierany w momencie wprowadzania towarów zgodnie ze standardową procedurą. Należy odpowiednio zmienić art. 138 i 141 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.
- (19) Ze względu na wzrost handlu elektronicznego wzrasta liczba przesyłek o niskiej wartości wywożonych z Unii. Ważną rolę w tym wywozie odgrywają operatorzy pocztowi i przewoźnicy ekspresowi. Przesyłki pocztowe mogą być zgłaszane do wywozu poprzez ich wyprowadzenie z obszaru celnego Unii zgodnie z art. 141 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, natomiast inne towary o charakterze handlowym o wartości nieprzekraczającej 1 000 EUR i masie nieprzekraczającej 1 000 kg zgłasza się do wywozu ustnie na podstawie art. 137 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia. Ponieważ zgłoszenia ustnego należy dokonywać w urzędzie celnym właściwym dla miejsca wyprowadzenia, ułatwienie to nie odpowiada modelowi biznesowemu przewoźników ekspresowych, który opiera się na ułatwieniu dotyczącym jednolitej umowy przewozu. W przypadku korzystania z jednolitej umowy przewozu wszystkich formalności związanych z wyprowadzeniem, w tym formalnego zamknięcia przemieszczania wywozowego, można dopełnić w wewnętrznym urzędzie celnym, tak że urząd celny właściwy dla miejsca wyprowadzenia może tylko poprosić o rewizję towarów na zasadzie ad hoc. Informacje dotyczące wyprowadzenia towarów są dostępne w dokumentacji przewoźnika ekspresowego i mogą zostać zweryfikowane przez organy celne w ramach kontroli poaudytowych. Aby umożliwić sprawną odprawę wywozową przesyłek o niskiej wartości przez przewoźników ekspresowych, a tym samym uniknąć „wąskich gardeł” w granicznych urzędach celnych, należy zezwolić na zgłaszanie tych przesyłek poprzez którąkolwiek z czynności wymienionych w art. 141

¹⁴ Dyrektywa Rady (UE) 2017/2455 z dnia 5 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych obowiązków wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość (Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 7).

rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446. Należy odpowiednio zmienić art. 140 i 141 tego rozporządzenia.

- (20) Należy również zmienić art. 141 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 w celu doprecyzowania, że środki transportu objęte całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych mogą być zgłaszane do odprawy czasowej poprzez samą czynność przekroczenia przez towary granicy obszaru celnego Unii w którejkolwiek z sytuacji wymienionych w ust. 1 lit. d) tego artykułu. To samo dotyczy środków transportu, które mają zostać dopuszczone do obrotu jako towary powracające zgodnie z art. 203 kodeksu. Takie doprecyzowanie jest konieczne z punktu widzenia pewności prawa.
- (21) W art. 142 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 wymieniono niektóre towary, których nie można zgłaszać ustnie ani zgodnie z art. 141 tego rozporządzenia, takie jak towary, w odniesieniu do których złożono wnioski o zwrot należności celnych lub innych należności. Z chwilą wejścia w życie nowych przepisów dotyczących podatku od wartości dodanej (VAT) w odniesieniu do sprzedaży na odległość, określonych w dyrektywie Rady (UE) 2017/2455, VAT będzie należny od wszystkich towarów przywożonych do Unii, bez względu na ich wartość. W związku z tym jeżeli takie towary będą zwracane, zgłaszający wystąpi o zwrot VAT nałożonego wraz z dopuszczeniem towarów do obrotu. W takich przypadkach zgłaszający będzie musiał przedstawić dowód na to, że towary opuściły obszar celny Unii. Aby w przypadku przesyłek o niskiej wartości utrzymać obciążenie administracyjne na rozsądnym poziomie, powrotny wywóz takich przesyłek powinien być dopuszczalny przy pomocy jakiegokolwiek innej czynności zgodnie z art. 141 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, nawet jeżeli złożono wniosek o zwrot VAT. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 142 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.
- (22) W celu wyjaśnienia, że przekazywanie danych wymaganych do dopuszczenia do obrotu przesyłek o niskiej wartości może odbywać się w różnych formatach elektronicznych, należy zmienić brzmienie art. 143a. Ponadto należy przewidzieć środek przejściowy dla zgłaszania przesyłek o niskiej wartości w krajowych systemach importu, które nie zostały jeszcze zaktualizowane zgodnie z kodeksem. Zgodnie z art. 278 ust. 2 kodeksu oraz z programem prac państwa członkowskie mogą aktualizować swoje krajowe systemy importu do końca 2022 r. Nowe środki w zakresie VAT przewidziane w dyrektywie (UE) 2017/2455 wejdą natomiast w życie przed tą datą. Należy zatem określić alternatywny zestaw danych na potrzeby elektronicznego zgłoszenia celnego przesyłek o niskiej wartości w niezaktualizowanych systemach elektronicznych, który będzie funkcjonował z przejściowymi wymogami dotyczącymi danych. W związku z tym do czasu aktualizacji krajowych systemów importu należy zezwolić państwom członkowskim na stosowanie zestawów danych zgłoszenia uproszczonego lub standardowego zgłoszenia celnego określonych w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/341¹⁵ zamiast zgłoszeń celnych dotyczących niektórych przesyłek o niskiej wartości określonych w art. 143a ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.
- (23) W art. 144 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 ustanowiono przepisy dotyczące zgłoszeń celnych towarów w przesyłkach pocztowych. Przepisy te powinny odzwierciedlać zmiany w zgłaszaniu takich towarów wraz z wejściem w życie odpowiednich przepisów dyrektywy (UE) 2017/2455. Należy usunąć przepis określający, kto ma być uznawany za dłużnika i zgłaszającego w zgłaszaniu przesyłek

¹⁵ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/341 z dnia 17 grudnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do przepisów przejściowych dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego w okresie, gdy nie działają jeszcze odpowiednie systemy teleinformatyczne, i zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 (Dz.U. L 69 z 15.3.2016, s. 1).

pocztowych poprzez przedstawienie, ponieważ od dnia 1 stycznia 2021 r. towary w przesyłkach pocztowych, których wartość nie przekracza 150 EUR, mają być zgłaszane za pomocą elektronicznego zgłoszenia celnego. W zgłoszeniu takim należy wyraźnie wskazać dłużnika i zgłaszającego. Należy przewidzieć środek przejściowy dotyczący zgłaszania towarów w przesyłkach pocztowych o wartości od 150 EUR do 1 000 EUR w państwach członkowskich, które nie zaktualizowały jeszcze swoich krajowych systemów importu zgodnie z kodeksem. Należy utrzymać możliwość zgłaszania tych towarów do dopuszczenia do obrotu poprzez przedstawienie wraz ze zgłoszeniem CN22 lub CN23 do końca okresu aktualizacji krajowych systemów importu, czyli do końca 2022 r., ponieważ państwa członkowskie nie są zobowiązane do wdrożenia poszczególnych zestawów danych w odniesieniu do zgłoszeń elektronicznych do końca tego okresu. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 144 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

- (24) W art. 146 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 określono terminy na składanie zgłoszenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 167 ust. 1 akapit pierwszy kodeksu. Przepisy te powinny w jaśniejszy sposób powiązać terminy księgowania należności celnych przywozowych lub wywozowych przez organy celne zgodnie z art. 105 ust. 1 kodeksu z terminami na składanie różnych rodzajów zgłoszenia uzupełniającego przez zgłaszających. W związku z tym należy doprecyzować, że zgłoszenia uzupełniające obejmujące jedno zgłoszenie uproszczone i stanowiące podstawę pojedynczego księgowania zgodnie z art. 105 ust. 1 akapit pierwszy kodeksu są zgłoszeniami uzupełniającymi o charakterze ogólnym. Zgłoszenia uzupełniające o charakterze ogólnym powinny być składane w terminie dziesięciu dni od dnia zwolnienia towarów. Należy ponadto doprecyzować, że zgłoszenia uzupełniające mające charakter okresowy lub podsumowujący obejmują jedno lub kilka zgłoszeń uproszczonych składanych przez tego samego zgłaszającego w ustalonym okresie i stanowią podstawę do pojedynczego zaksięgowania łącznej kwoty należności celnych przywozowych zgodnie z art. 105 ust. 1 akapit drugi kodeksu. Te zgłoszenia powinny być składane w terminie dziesięciu dni od zakończenia okresu, którego dotyczą.
- (25) W celu lepszego dostosowania obecnych przepisów do potrzeb przedsiębiorców organy celne powinny mieć możliwość udzielania zgłaszającym dłuższego terminu na złożenie zgłoszenia uzupełniającego oraz na uzyskanie odpowiednich dokumentów załączanych do zgłoszenia, w przypadku gdy złożenie zgłoszenia celnego nie prowadzi do powstania długu celnego. W przypadku zgłoszenia uzupełniającego o charakterze ogólnym dłuższy termin powinien wynosić maksymalnie do 120 dni od daty zwolnienia towarów. Ponadto w wyjątkowych i należycie uzasadnionych okolicznościach termin ten może wynosić maksymalnie dwa lata, jeżeli powody udzielenia dłuższego terminu są związane z wartością celną towarów. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 146 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 i art. 147 tego rozporządzenia, w którym określono terminy, przed upływem których zgłaszający ma dysponować dokumentami załączanymi do zgłoszenia uzupełniającego.
- (26) W art. 163 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 określono przypadki, w których zgłoszenie celne należy uznawać za wniosek o udzielenie pozwolenia na stosowanie procedury specjalnej innej niż tranzyt. Przepis ten powinien również obejmować niszczenie przesyłek o wartości nieprzekraczającej 150 000 EUR, aby ułatwić przedsiębiorcom formalności celne w takich przypadkach. Niszczenie przesyłek powinno być możliwe bez stosowania systemu decyzji celnych, tak aby organy celne mogły podejmować decyzję w sprawie wniosku w momencie zgłoszenia towarów do procedury celnej. Ponadto towary wrażliwe wymienione w załączniku 71-02 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 należy wykluczyć z wyżej wymienionego ułatwienia, chyba że mają one zostać zniszczone, a wartość przesyłki nie przekracza 150 000 EUR. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 163 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.
- (27) Art. 163 ust. 2 lit. g) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 stanowi, że zgłoszenie celne nie może zostać uznane jako wniosek o udzielenie pozwolenia na

stosowanie procedury specjalnej innej niż tranzyt, jeżeli zastosowanie ma art. 167 ust. 1 lit. f) tego rozporządzenia delegowanego. Przepis ten odnosi się do przetwarzania towarów wrażliwych, które są już wyłączone z zakresu art. 163 ust. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446. Aby uniknąć tego powtórzenia, należy uchylić art. 163 ust. 2 lit. g) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.

- (28) Art. 166 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 stanowi, że warunek udzielenia pozwolenia na procedurę przetwarzania określony w art. 211 ust. 4 lit. b) kodeksu, zgodnie z którym procedura nie może mieć negatywnego wpływu na istotne interesy producentów unijnych (warunki ekonomiczne), nie ma zastosowania do pozwoleń na korzystanie z procedury uszlachetniania czynnego, z wyjątkiem niektórych przypadków, w tym w przypadku wniosków dotyczących towarów objętych środkami takimi jak cła antydumpingowe lub wyrównawcze. Takie wnioski powinny być jednak wyłączone ze sprawdzania warunków ekonomicznych, ponieważ cła te mają na celu ochronę podstawowych interesów producentów unijnych. Ponadto sprawdzanie warunków ekonomicznych nie będzie już w takich przypadkach potrzebne, ponieważ art. 76 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 zmienionego niniejszym rozporządzeniem przewiduje automatyczne stosowanie cła antydumpingowego i wyrównawczego w odniesieniu do towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego, gdy procedura zostanie zakończona. Należy odpowiednio zmienić art. 166 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.
- (29) Art. 168 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 dotyczy obliczania kwoty należności celnych przywozowych w określonych przypadkach uszlachetniania czynnego. Przepis ten jest jednak zbędny ze względu na wprowadzone zmiany art. 76 i 166 tego rozporządzenia delegowanego. Zgodnie z tymi zmianami obliczenia należności celnych przywozowych w przypadkach, o których mowa w art. 168 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, dokonuje się zgodnie z art. 86 ust. 3 kodeksu. Ponadto, jeżeli towary podlegają środkom polityki rolnej lub handlowej, należy dokonać sprawdzenia warunków ekonomicznych zgodnie z art. 166 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, zmienionego niniejszym rozporządzeniem. Należy zatem uchylić art. 168 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.
- (30) W art. 177 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 określono przepisy dotyczące rozdzielnosci księgowej w przypadku składowania towarów unijnych wraz z towarami nieunijnymi w miejscu składowym przeznaczonym do składowania celnego. Aby zapobiec ewentualnemu nadużywaniu tych przepisów, składowanie towarów unijnych i nieunijnych razem w miejscu składowym przeznaczonym do składowania celnego (wspólne składowanie) powinno być dozwolone tylko wówczas, gdy towary mają ten sam kod CN, tę samą jakość handlową i te same właściwości techniczne. Nie powinno się zezwalać na obejmowanie wspólnym składowaniem towarów podlegających środkom takim jak cła antydumpingowe lub wyrównawcze, chyba że towary takie stały się towarami unijnymi po objęciu ich odpowiednimi cłami antydumpingowymi lub wyrównawczymi. Należy odpowiednio zmienić art. 177 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.
- (31) W celu uproszczenia stosowania procedury odprawy czasowej w międzynarodowym ruchu morskim, w strefach przygranicznych oraz w odniesieniu do niektórych rodzajów sprzętu pedagogicznego, naukowego i technicznego wnioskodawca i uprawniony do korzystania z procedury odprawy czasowej powinni w drodze wyjątku mieć możliwość posiadania siedziby na obszarze celnym Unii i nie powinni mieć siedziby poza tym terytorium, jak wymaga tego art. 250 ust. 2 lit. c) kodeksu. Należy odpowiednio zmienić art. 220, 224, 227, 229 i 230 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.
- (32) W przypadku gdy do odprawy czasowej zgłaszane są towary wojskowe, powinny one zostać objęte całkowitym zwolnieniem z należności celnych przywozowych, a termin zamknięcia procedury powinien zostać ustalony na 24 miesiące z możliwością jego przedłużenia. Należy zatem dodać nowy art. 235a do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 i odpowiednio zmienić art. 237 tego rozporządzenia.

- (33) W art. 245 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 określono wyjątki od wymogu składania deklaracji poprzedzającej wyprowadzenie w odniesieniu do towarów wyprowadzanych z niektórych terytoriów Unii leżących poza obszarem celnym Unii. W celu ułatwienia mobilności wojskowej wyjątek ten powinien zostać rozszerzony na towary przemieszczane z zastosowaniem formularza NATO 302 lub formularza UE 302. Ponadto, po włączeniu gminy Campione d'Italia i włoskich wód jeziora Lugano do obszaru celnego Unii wyjątek ten nie powinien mieć już zastosowania do Campione d'Italia i włoskich wód jeziora Lugano. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 245 ust. 1 lit. i) oraz p) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.
- (34) Należy zmienić art. 248 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, aby wyjaśnić, że urząd celny wywozu musi unieważnić zgłoszenie wywozowe i musi unieważnić odpowiednie poświadczenie wyprowadzenia towarów, jeżeli urząd celny wyprowadzenia poinformował, że operacja transportu, która powinna zostać zakończona poza obszarem celnym Unii, zakończy się wewnątrz tego obszaru.
- (35) W załączniku 71-03 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 przedstawiono wykaz zwyczajowych czynności dla towarów objętych procedurą przetwarzania zgodnie z art. 220 kodeksu. Aby uniknąć nadużywania zwyczajowych czynności do uzyskania nieuzasadnionych korzyści pod względem należności celnych, załącznik ten należy odpowiednio zmienić.
- (36) W pkt 7 załącznika 71-04 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 określono warunki, na których dozwolone jest stosowanie towarów ekwiwalentnych w ramach procedury uszlachetniania czynnego w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych. Warunki te dotyczą wagi różnych składników takich produktów, a mianowicie masy suchej, masy tłuszczu i białka. W celu uproszczenia tych przepisów, tak by mleko i przetwory mleczne podlegały ogólnym zasadom dotyczącym towarów ekwiwalentnych, ustanowionym w art. 223 ust. 1 akapit trzeci kodeksu, należy odpowiednio zmienić załącznik 71-04 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.
- (37) W załączniku 71-05 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 wymieniono dane, które mają być udostępniane do celów ujednoliconej wymiany informacji między organami celnymi w kontekście procedur przetwarzania. Należy wyjaśnić, że niektóre dane można wyrazić w jednostkach miary innych niż kilogramy oraz w walutach innych niż euro, ponieważ w przeciwieństwie do innych przepisów dotyczących danych, które mają być dostarczane przez przedsiębiorców, w art. 176 i 181 oraz w załączniku 71-05 nie wskazano wyraźnie tej możliwości. Należy również umożliwić uznawanie zgłoszenia celnego za wniosek o pozwolenie na uszlachetnianie czynne lub uszlachetnianie bierne, tak jak umożliwia to art. 163 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446. Ponadto w sekcji B należy dodać nowy element danych dotyczący daty powstania długu celnego lub daty, od której zastosowano potencjalne środki polityki handlowej, ponieważ są to istotne dane, które powinny być wymieniane między organami celnymi podczas stosowania systemu INF. Należy odpowiednio zmienić załącznik 71-05 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446.
- (38) Należy również zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2016/341, aby uwzględnić pewne zmiany w innych przepisach Unii. Po pierwsze, obowiązek sprawozdawczy państw członkowskich w odniesieniu do postępów w zakresie systemów teleinformatycznych wprowadzony w art. 278a kodeksu jest bardziej rygorystyczny niż obowiązek sprawozdawczy określony w art. 56 ust. 2 rozporządzenia

delegowanego (UE) 2016/341, w związku z czym ten ostatni należy uchylić. Po drugie, załącznik 1 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/341, w którym określono wspólne wymogi dotyczące danych w odniesieniu do deklaracji, powiadomień i potwierdzeń unijnego statusu celnego towarów, które mają zastosowanie do czasu wdrożenia systemów teleinformatycznych kodeksu, powinien odzwierciedlać decyzję Komisji w sprawie zaktualizowanego programu prac dotyczącą wdrożenia systemu ICS2 w trzech wersjach. Załącznik ten powinien odnosić się wyłącznie do załączników do tego rozporządzenia delegowanego, które zawierają wymogi dotyczące danych na okres przejściowy, natomiast nie powinien odnosić się do załącznika B do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, ponieważ ten nie ma zastosowania w okresie przejściowym. I wreszcie, po włączeniu definicji przesyłki ekspresowej i przewoźnika ekspresowego do art. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 należy usunąć definicję przesyłki ekspresowej w załączniku 9 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/341, aby uniknąć nieporozumień.

- (39) Należy sprostować art. 128a rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 w celu wyjaśnienia instrukcji dotyczących pieczęci i podpisu na niektórych dowodach unijnego statusu celnego towarów. Po pierwsze, niektóre instrukcje są zdublowane, zatem należy usunąć jeden zestaw takich instrukcji. Po drugie, należy dodać odniesienie do specjalnej pieczęci opisanej w części II rozdział II załącznika 72-04 do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447. Po trzecie, upoważnieni wystawcy i upoważnieni nadawcy to dwa odrębne upoważnienia, a przepis błędnie odnosi się do upoważnionych nadawców w kontekście upoważnienia do wystawiania potwierdzenia. Przedmiotowy przepis powinien odnosić się we wszystkich językach do „upoważnionego wystawcy”, a nie do „upoważnionego nadawcy”.
- (40) Odniesienie w art. 150 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446 do art. 138 dyrektywy Rady 2006/112/WE¹⁶ jest nieprawidłowe i należy je zastąpić odniesieniem do art. 143 ust. 1 tej dyrektywy, ponieważ to ten artykuł przewiduje mające zastosowanie zwolnienie z VAT.
- (41) Możliwość zgłaszania przy pomocy jakiejkolwiek innej czynności narządów i innych tkanek ludzkich lub zwierzęcych lub krwi ludzkiej, przeznaczonych do trwałych przeszczepów, implantacji lub transfuzji w nagłych przypadkach powinna mieć zastosowanie z mocą wsteczną od dnia 15 marca 2020 r. w celu ułatwienia przywozu tych towarów w dobie kryzysu spowodowanego przez koronawirus,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2446

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2446 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) »urząd celny pierwszego wprowadzenia« oznacza urząd celny, który jest właściwy dla dozoru celnego w miejscu, w którym środek transportu przewożący

¹⁶ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

towary dociera lub – w stosownych przypadkach – ma zgodnie z przeznaczeniem dotrzeć na teren obszaru celnego Unii z terytorium poza tym obszarem;”;

b) dodaje się punkty w brzmieniu:

„46) »przesyłka ekspresowa« oznacza pojedynczą pozycję przewożoną przez przewoźnika ekspresowego lub za której przewóz jest on odpowiedzialny;

47) »przewoźnik ekspresowy« oznacza operatora świadczącego zintegrowane usługi polegające na nadaniu, transporcie, odprawie celnej i dostawie paczek w ustalonym z góry terminie, przy jednoczesnym zapewnieniu możliwości śledzenia aktualnej lokalizacji przesyłek, a także zachowaniu nad nimi kontroli, w trakcie całego procesu świadczenia usługi;

48) »wartość rzeczywista« oznacza

a) w przypadku towarów o charakterze handlowym: cenę samych towarów sprzedawanych w celu wywozu na obszar celny Unii, z wyłączeniem kosztów transportu i ubezpieczenia, chyba że są one ujęte w cenie i nie są oddzielnie wykazane na fakturze, oraz z wyłączeniem wszelkich innych podatków i opłat, jakie organy celne mogą ustalić na podstawie odpowiednich dokumentów;

b) w przypadku towarów o charakterze niehandlowym: cenę, która zostałaby zapłacona za same towary, gdyby zostały one sprzedane w celu wywozu na obszar celny Unii;

49) »towary, które mają być przemieszczane lub wykorzystywane w kontekście działań wojskowych« oznaczają wszelkie towary przemieszczane lub wykorzystywane:

a) w działaniach organizowanych przez właściwe organy wojskowe jednego lub więcej państw członkowskich lub pod kontrolą tych organów lub państwa trzeciego, z którym jedno lub więcej państw członkowskich zawarło umowę o przeprowadzaniu działań wojskowych na obszarze celnym Unii; lub

b) w kontekście jakichkolwiek działań wojskowych podejmowanych:

- w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony Unii Europejskiej (WPBiO); lub
- na mocy Traktatu Północnoatlantyckiego, podpisanego w Waszyngtonie dnia 4 kwietnia 1949 r.;

50) »formularz NATO 302« oznacza dokument przeznaczony do celów celnych przewidziany w odpowiednich procedurach dotyczących wykonania Umowy między Państwami-Stronami Traktatu Północnoatlantyckiego dotyczącej statusu ich sił zbrojnych, podpisanej w Londynie w dniu 19 czerwca 1951 r.;

51) »formularz UE 302« oznacza dokument przeznaczony do celów celnych określony w załączniku 52-01 i wydawany przez właściwe krajowe organy wojskowe państwa członkowskiego lub w ich imieniu w odniesieniu do towarów, które mają być przemieszczane lub wykorzystywane w kontekście działań wojskowych;

52) »odpady ze statków« oznaczają odpady ze statków w rozumieniu art. 2 pkt 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883*;

53) »morski krajowy pojedynczy punkt kontaktowy« oznacza morski krajowy pojedynczy punkt kontaktowy w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1239 **.

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/883 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów ze statków, zmieniająca dyrektywę 2010/65/UE i uchylająca dyrektywę 2000/59/WE (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 116).

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1239 z dnia 20 czerwca 2019 r. ustanawiające europejski system morskich pojedynczych punktów kontaktowych i uchylające dyrektywę 2010/65/UE (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 64).”;

2) art. 6 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) rejestracja taka jest wymagana w ustawodawstwie Unii lub w ustawodawstwie państwa członkowskiego;”;

3) art. 13 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli istnieją poważne podstawy uzasadniające podejrzenie naruszenia przepisów prawa celnego lub podatkowego, a organy celne lub podatkowe prowadzą dochodzenia oparte na tych podstawach, termin na wydanie decyzji przedłuża się o czas niezbędny do zakończenia tych dochodzeń. Takie przedłużenie terminu nie może przekroczyć dziewięciu miesięcy. Wnioskodawcę powiadamia się o przedłużeniu terminu, o ile nie zagraża to dochodzeniu.”;

4) art. 17 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli organ celny uważa jednak, że posiadacz decyzji może nie spełnić kryteriów określonych w art. 39 lit. a) kodeksu, decyzję należy zawiesić do momentu ustalenia, czy doszło do poważnego naruszenia lub ponownych naruszeń, w tym popełnienia poważnego przestępstwa, przez którąkolwiek z następujących osób:

a) posiadacza decyzji;

b) osobę kierującą przedsiębiorstwem, które jest posiadaczem decyzji, lub osobę pełniącą funkcje kontrolne nad zarządem przedsiębiorstwa;

c) pracownika odpowiedzialnego za kwestie celne w przedsiębiorstwie, które jest posiadaczem danej decyzji.”;

5) art. 76 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 76

Odstępstwo od metody obliczania kwoty należności celnych przywozowych od produktów przetworzonych powstałych w ramach procedury uszlachetniania czynnego

(art. 86 ust. 3 i art. 86 ust. 4 kodeksu)

1. Art. 86 ust. 3 kodeksu stosuje się bez konieczności składania wniosku przez zgłaszającego, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) produkty przetworzone powstałe w ramach procedury uszlachetniania czynnego zostają przywiezione bezpośrednio lub pośrednio przez odpowiedniego posiadacza pozwolenia w okresie jednego roku od ich powrotnego wywozu;

b) w chwili przyjęcia zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą uszlachetniania czynnego towary podlegałyby środkowi polityki rolnej lub handlowej, tymczasowemu lub ostatecznemu cłu antydumpingowemu, cłu wyrównawczemu, środkowi ochronnemu lub cłu dodatkowemu wynikającemu z zawieszenia koncesji, gdyby zgłoszono je do dopuszczenia do obrotu;

c) zgodnie z art. 166 nie było konieczne sprawdzenie warunków ekonomicznych.

2. Art. 86 ust. 3 kodeksu stosuje się również bez konieczności składania wniosku przez zgłaszającego, jeżeli produkty przetworzone zostały uzyskane z towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego, które w chwili przyjęcia pierwszego zgłoszenia celnego o objęcie towarów procedurą uszlachetniania czynnego podlegałyby tymczasowemu lub ostatecznemu cłu antydumpingowemu, cłu wyrównawczemu, środkowi ochronnemu lub cłu dodatkowemu wynikającemu z zawieszenia koncesji, gdyby zgłoszono je do dopuszczenia do obrotu, a dany przypadek nie jest objęty art. 167 ust. 1 lit. h), i), m) lub p) niniejszego rozporządzenia.

3. Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli towary objęte procedurą uszlachetniania czynnego nie podlegają już tymczasowemu lub ostatecznemu cłu antydumpingowemu, cłu wyrównawczemu, środkowi ochronnemu lub cłu dodatkowemu wynikającemu z zawieszenia koncesji w chwili powstania długu celnego w odniesieniu do produktów przetworzonych.

4. Ustęp 2 nie ma zastosowania do towarów zgłoszonych do uszlachetniania czynnego nie później niż dnia... [data: rok po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia], jeżeli towary te są objęte pozwoleniem udzielonym przed dniem... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].”;

6) w art. 104 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

i) lit. f), h) i m) otrzymują brzmienie:

„f) towarów, o których mowa w art. 138 lit. b)–d) i h) lub w art. 139 ust. 1, które uznaje się za zgłoszone zgodnie z art. 141, pod warunkiem że nie są przewożone na podstawie umowy przewozu;”;

„h) towarów przemieszczanych lub wykorzystywanych w kontekście działań wojskowych z zastosowaniem formularza NATO 302 lub formularza UE 302;”;

„m) towarów wprowadzanych na obszar celny Unii z terytorium Ceuty i Melilli, Gibraltaru, wyspy Helgoland, Republiki San Marino, Państwa Watykańskiego lub gminy Livigno;”;

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„q) odpadów ze statków, pod warunkiem że w morskim krajowym pojedynczym punkcie kontaktowym lub za pośrednictwem innych kanałów sprawozdawczych akceptowanych przez właściwe organy, w tym organy celne, dokonano wcześniejszego powiadomienia o odpadach, o którym mowa w art. 6 dyrektywy (UE) 2019/883.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek składania przywózowej deklaracji skróconej uchyla się w odniesieniu do towarów w przesyłkach pocztowych w następujący sposób:

a) w przypadku gdy przesyłki pocztowe są przewożone drogą lotniczą, a ich miejscem przeznaczenia jest Unia – do dnia określonego zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2151* dotyczącego wdrożenia wersji 1 systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447;

b) w przypadku gdy przesyłki pocztowe są przewożone drogą lotniczą, a ich miejscem przeznaczenia jest państwo trzecie lub terytorium trzecie – do dnia określonego zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 dotyczącego wdrożenia wersji 2 systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447;

c) w przypadku gdy przesyłki pocztowe są przewożone transportem morskim, lądowym lub kolejowym – do dnia określonego zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/2151 dotyczącego wdrożenia wersji 3 systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

* Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2151 z dnia 13 grudnia 2019 r. ustanawiająca program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celny (Dz.U. L 325 z 16.12.2019, s. 168).”;

c) uchyla się ust. 3;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Składanie przywózowej deklaracji skróconej zostaje zawieszone w odniesieniu do towarów w przesyłce, których wartość rzeczywista nie przekracza 22 EUR, pod warunkiem że organy celne zgodzą się, również za zgodą przedsiębiorcy, na przeprowadzenie analizy ryzyka z wykorzystaniem informacji zawartych w systemie stosowanym przez przedsiębiorcę lub dostarczonych przez ten system, w następujący sposób:

a) w przypadku gdy towary znajdują się w przesyłkach ekspresowych, które są przewożone drogą lotniczą – do dnia określonego zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 dotyczącego wdrożenia wersji 1 systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447;

b) w przypadku gdy towary są przewożone drogą lotniczą w przesyłkach innych niż przesyłki pocztowe lub ekspresowe – do dnia określonego zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 dotyczącego wdrożenia wersji 2 systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447;

c) w przypadku gdy towary są przewożone transportem morskim, żegluga śródlądową, transportem lądowym lub kolejowym – do dnia określonego zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 dotyczącego wdrożenia wersji 3 systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.”;

7) art. 106 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 106

Terminy złożenia przywózowej deklaracji skróconej w przypadku transportu lotniczego

(art. 127 ust. 2 lit. b), ust. 3, 6 i 7 kodeksu)

1. Jeżeli towary wprowadza się na obszar celny Unii drogą powietrzną, pełne dane przywózowej deklaracji skróconej składa się możliwie jak najwcześniej, a w każdym przypadku w następujących terminach:

a) dla lotów trwających krócej niż cztery godziny, najpóźniej do czasu rzeczywistego odlotu statku powietrznego;

b) dla pozostałych lotów, najpóźniej cztery godziny przed przybyciem statku powietrznego do pierwszego portu lotniczego na obszarze celnym Unii.

2. Od dnia określonego zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 dotyczącego wdrożenia wersji 1 systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, operatorzy pocztowi i przewoźnicy ekspresowi przedkładają, zgodnie z art. 183 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, co najmniej minimalny zestaw danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej możliwie jak najwcześniej, a najpóźniej przed załadowaniem towarów na statek powietrzny, na którym mają one zostać wprowadzone na obszar celny Unii.

2a. Od dnia określonego zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 dotyczącego wdrożenia wersji 2 systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, przedsiębiorcy inni niż operatorzy pocztowi i przewoźnicy ekspresowi przedkładają co najmniej minimalny zestaw danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej możliwie jak najwcześniej, a najpóźniej przed załadowaniem towarów na statek powietrzny, na którym mają one zostać wprowadzone na obszar celny Unii.

3. Od dnia określonego zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 dotyczącego wdrożenia wersji 2 systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, w przypadku gdy w terminach, o których mowa w ust. 2 i 2a, przedłożono jedynie minimalny zestaw danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej, pozostałe dane przedkłada się w terminach określonych w ust. 1.

4. Do dnia określonego zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 dotyczącego wdrożenia wersji 2 systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, minimalny zestaw danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej przedłożony zgodnie z ust. 2 uznaje się za pełną przywózową deklarację skróconą w odniesieniu do towarów w przesyłkach pocztowych, których ostatecznym miejscem przeznaczenia jest państwo członkowskie, oraz w odniesieniu do towarów w przesyłkach ekspresowych o wartości rzeczywistej nieprzekraczającej 22 EUR.”;

8) w art. 112 wprowadza się następujące zmiany:

- a) uchyla się ust. 2;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do dnia określonego zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 dotyczącego wdrożenia wersji 3 systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, nie stosuje się ust. 1 niniejszego artykułu.”;

9) w art. 113 wprowadza się następujące zmiany:

- a) uchyla się ust. 2 i 3;
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do dnia określonego zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 dotyczącego wdrożenia wersji 2 systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, nie stosuje się ust. 1 niniejszego artykułu.”;

10) w tytule IV rozdział 1 dodaje się art. 113a w brzmieniu:

„Artykuł 113a

Dostarczanie danych zawartych w przywózowej deklaracji skróconej przez inne osoby

(art. 127 ust. 6 kodeksu)

1. Każda osoba dostarczająca dane, o których mowa w art. 127 ust. 5 kodeksu, jest odpowiedzialna za dane, które dostarczyła zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. a) i b) kodeksu.

2. Od dnia określonego zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 dotyczącego wdrożenia wersji 2 systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, w przypadku gdy operator pocztowy nie udostępnia informacji wymaganych do celów przywózowej deklaracji skróconej przewoźnikowi zobowiązanemu do przedłożenia pozostałych danych zawartych w deklaracji za pośrednictwem tego systemu, operator pocztowy miejsca przeznaczenia, w przypadku gdy towary są wysyłane do Unii, lub operator pocztowy państwa członkowskiego pierwszego wprowadzenia, w przypadku gdy towary są przewożone tranzytem przez terytorium Unii, przekazują te dane urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia zgodnie z art. 127 ust. 6 kodeksu.

3. Od dnia określonego zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 dotyczącego wdrożenia wersji 2 systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, w przypadku gdy przewoźnik

ekspresowy nie udostępnia przewoźnikowi danych wymaganych do celów przywózowej deklaracji skróconej dotyczącej przesyłek ekspresowych przewożonych drogą powietrzną, przewoźnik ekspresowy przekazuje te dane urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia zgodnie z art. 127 ust. 6 kodeksu.”;

- 11) art. 127 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 127

Potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów w postaci karnetów TIR lub ATA lub formularzy NATO 302 lub formularzy UE 302

(art. 6 ust. 3 lit. a) kodeksu)

Jeżeli towary unijne przewozi się zgodnie z konwencją TIR, konwencją ATA, konwencją stambulską lub z zastosowaniem formularza NATO 302 lub formularza UE 302, potwierdzenie unijnego statusu celnego towarów można przedstawić z wykorzystaniem środków innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych.”;

- 12) w art. 128d ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„1. Upoważnienie, o którym mowa w art. 128c, jest udzielane tylko międzynarodowym przedsiębiorstwom żeglugowym, które spełniają następujące warunki:”;

- 13) w art. 138 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) do dnia określonego zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 dotyczącego wdrożenia wersji 1 systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, towary w przesyłce pocztowej, które są objęte zwolnieniem z należności celnych przywózowych zgodnie z art. 23 ust. 1 lub art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009:”;

b) dodaje się litery w brzmieniu:

„g) do dnia poprzedzającego dzień określony w art. 4 ust. 1 akapit czwarty dyrektywy (UE) 2017/2455 towary, których wartość rzeczywista nie przekracza 22 EUR;

h) narządy i inne tkanki ludzkie lub zwierzęce lub krew ludzka, przeznaczone do trwałych przeszczepów, implantacji lub transfuzji w nagłych przypadkach;”;

c) dodaje się litery w brzmieniu:

„i) towary objęte formularzem UE 302 lub formularzem NATO 302, które są objęte zwolnieniem z należności celnych przywózowych jako towary powracające zgodnie z art. 203 kodeksu;

j) odpady ze statków, pod warunkiem że w morskim krajowym pojedynczym punkcie kontaktowym lub za pośrednictwem innych kanałów sprawozdawczych akceptowanych przez właściwe organy, w tym organy celne, dokonano wcześniejszego powiadomienia o odpadach, o którym mowa w art. 6 dyrektywy (UE) 2019/883.”;

d) skreśla się akapit drugi;

14) w art. 139 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się tytuł w brzmieniu:

„Towary uznane za zgłoszone do odprawy czasowej, tranzytu lub powrotnego wywozu zgodnie z art. 141

(art. 158 ust. 2 kodeksu)”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Towary objęte formularzem NATO 302 lub formularzem UE 302 uznaje się za zgłoszone do odprawy czasowej zgodnie z art. 141, jeżeli nie zostały zgłoszone w inny sposób.

4. Towary objęte formularzem NATO 302 lub formularzem UE 302 uznaje się za zgłoszone do powrotnego wywozu zgodnie z art. 141, jeżeli nie zostały zgłoszone w inny sposób.

5. Towary objęte formularzem UE 302 uznaje się za zgłoszone do tranzytu zgodnie z art. 141, jeżeli nie zostały zgłoszone w inny sposób.”;

15) w art. 140 ust. 1 dodaje się litery w brzmieniu:

„c) przesyłki z korespondencją;

d) towary w przesyłkach pocztowych lub ekspresowych, których wartość nie przekracza 1 000 EUR i które nie podlegają należnościami celnym wywozowym;

e) narządy i inne tkanki ludzkie lub zwierzęce lub krew ludzka, przeznaczone do trwałych przeszczepów, implantacji lub transfuzji w nagłych przypadkach;

f) towary objęte formularzem NATO 302 lub formularzem UE 302.”;

16) w art. 141 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Czynności uznawane za zgłoszenie celne lub zgłoszenie do powrotnego wywozu

(art. 158 ust. 2 kodeksu)”;

b) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„1. W odniesieniu do towarów, o których mowa w art. 138 lit. a)–d) i h), art. 139 i art. 140 ust. 1, każdą z poniższych czynności uznaje się za zgłoszenie celne:”;

(ii) w lit. d) dodaje się podpunkty w brzmieniu:

„(iv) jeżeli środki transportu, o których mowa w art. 212, uznaje się za zgłoszone do odprawy czasowej zgodnie z art. 139 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;

(v) jeżeli nieunijne środki transportu zgodne z warunkami określonymi w art. 203 kodeksu są wprowadzane na obszar celny Unii zgodnie z art. 138 lit. c) niniejszego rozporządzenia.”;

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Do dnia określonego zgodnie z załącznikiem do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151 dotyczącego wdrożenia wersji 1 systemu, o którym mowa w art. 182 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, towary w przesyłce pocztowej mogą być zgłaszane poprzez ich przedstawienie organom celnym zgodnie z art. 139 kodeksu, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) organy celne zaakceptowały zastosowanie tej czynności i dane dostarczone przez operatora pocztowego;

b) VAT nie jest deklarowany w ramach procedury szczególnej określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do sprzedaży na odległość towarów importowanych z państw trzecich lub terytoriów trzecich ani też przy zastosowaniu uregulowań szczególnych dotyczących deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu określonych w tytule XII rozdział 7 tej dyrektywy;

c) towary są objęte zwolnieniem z należności celnych przywozowych zgodnie z art. 23 ust. 1 lub art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009;

d) przesyłce towarzyszy zgłoszenie CN22 lub CN23.

4. Towary w przesyłce pocztowej, których wartość nie przekracza 1 000 EUR i które nie podlegają należnościom celnym wywozowym, uznaje się za zgłoszone do wywozu z chwilą ich wywozu poza obszar celny Unii.”;

d) między ust. 4 i ust. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Towary w przesyłce ekspresowej, których wartość nie przekracza 1 000 EUR i które nie podlegają należnościom celnym wywozowym, uznaje się za zgłoszone do wywozu poprzez ich przedstawienie w urzędzie celnym wyprowadzenia, pod warunkiem że dane w dokumencie przewozowym lub na fakturze są dostępne organom celnym i zostają przez nie zaakceptowane.”;

e) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„6. Towary, które mają być przemieszczane lub wykorzystywane w kontekście działań wojskowych z zastosowaniem formularza NATO 302, uznaje się za zgłoszone do dopuszczenia do obrotu, odprawy czasowej, wywozu lub powrotnego wywozu poprzez ich przedstawienie organom celnym zgodnie z odpowiednio art. 139 lub 267 ust. 2 kodeksu, pod warunkiem że dane określone w formularzu NATO 302 zostają zaakceptowane przez organy celne i są im dostępne.

Formularz ten można przedłożyć za pomocą środków innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych.

7. Towary, które mają być przemieszczane lub wykorzystywane w kontekście działań wojskowych z zastosowaniem formularza UE 302, uznaje się za zgłoszone do dopuszczenia do obrotu, odprawy czasowej, tranzytu, wywozu lub powrotnego wywozu poprzez ich przedstawienie organom celnym zgodnie z odpowiednio art. 139 lub 267 ust. 2 kodeksu, pod warunkiem że dane określone w załączniku 52-01 zostają zaakceptowane przez organy celne i są im dostępne.

Formularz ten można przedłożyć za pomocą środków innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych.

8. Odpady ze statków uznaje się za zgłoszone do dopuszczenia do obrotu poprzez ich przedstawienie organom celnym zgodnie z art. 139 kodeksu, pod warunkiem że

w morskim krajowym pojedynczym punkcie kontaktowym lub za pośrednictwem innych kanałów sprawozdawczych akceptowanych przez właściwe organy, w tym organy celne, dokonano wcześniejszego powiadomienia o odpadach, o którym mowa w art. 6 dyrektywy (UE) 2019/883.”;

17) w art. 142 lit. b), c) i d) otrzymują brzmienie:

„b) towarów, w odniesieniu do których złożono wniosek o zwrot należności celnych lub innych należności, chyba że wniosek taki dotyczy unieważnienia zgłoszenia celnego do dopuszczenia do obrotu towarów objętych zwolnieniem z należności celnych przywozowych zgodnie z art. 23 ust. 1 lub art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009;

c) towarów będących przedmiotem zakazów i ograniczeń, z wyjątkiem:

(i) towarów przemieszczanych lub wykorzystywanych z zastosowaniem formularza NATO 302 lub formularza UE 302;

(ii) odpadów ze statków;

d) towarów będących przedmiotem dowolnej innej formalności przewidzianej w przepisach Unii, którą organy celne są zobowiązane dopełnić, z wyjątkiem towarów, które są przemieszczane lub wykorzystywane z zastosowaniem formularza NATO 302 lub formularza UE 302.”;

18) w art. 143a wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł oraz ust. 1 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 143a

Zgłoszenie do dopuszczenia do obrotu przesyłek o niskiej wartości

(art. 6 ust. 2 kodeksu)

1. Od daty określonej w art. 4 ust. 1 akapit czwarty dyrektywy (UE) 2017/2455 osoba może zgłaszać do dopuszczenia do obrotu przesyłkę, która jest objęta zwolnieniem z należności celnych przywozowych zgodnie z art. 23 ust. 1 lub art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1186/2009, na podstawie specjalnego zestawu danych, o którym mowa w załączniku B, pod warunkiem że towary w tej przesyłce nie są przedmiotem zakazów i ograniczeń.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Do dat aktualizacji krajowych systemów importu, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151, państwa członkowskie mogą postanowić, że zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, podlega wymogom dotyczącym danych określonym w załączniku 9 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/341.”;

19) art. 144 otrzymuje brzmienie:

Zgłoszenie celne dotyczące towarów w przesyłkach pocztowych

(art. 6 ust. 2 kodeksu)

1. Operator pocztowy może złożyć zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu zawierające ograniczony zestaw danych, o którym mowa w załączniku B w kolumnie H6, w odniesieniu do towarów w przesyłce pocztowej, jeżeli towary te spełniają następujące warunki:

- a) ich wartość nie przekracza 1 000 EUR;
- b) towary te nie są przedmiotem zakazów i ograniczeń.

2. Do dat aktualizacji krajowych systemów importu, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151, państwa członkowskie mogą postanowić, że zgłoszenie celne do dopuszczenia do obrotu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, towarów w przesyłkach pocztowych innych niż te, o których mowa w art. 143a niniejszego rozporządzenia, uznaje się za złożone i przyjęte poprzez czynność ich przedstawienia organom celnym, pod warunkiem że towarom towarzyszy zgłoszenie CN22 lub CN23.”;

20) art. 146 i 147 otrzymują brzmienie:

Zgłoszenie uzupełniające

(art. 167 ust. 1 kodeksu)

1. Jeżeli organy celne mają dokonać zaksięgowania należnej kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych zgodnie z art. 105 ust. 1 akapit pierwszy kodeksu, termin na złożenie zgłoszenia uzupełniającego, o którym mowa w art. 167 ust. 1 akapit pierwszy kodeksu, w przypadku gdy zgłoszenie to ma charakter ogólny, wynosi 10 dni od daty zwolnienia towarów.

2. Jeżeli zaksięgowanie odbywa się zgodnie z art. 105 ust. 1 akapit drugi kodeksu lub jeżeli nie powstał dług celny, a zgłoszenie uzupełniające ma charakter okresowy lub podsumowujący, okres, którego dotyczy zgłoszenie uzupełniające, nie może przekroczyć jednego miesiąca kalendarzowego.

3. Termin na złożenie zgłoszenia uzupełniającego mającego charakter okresowy lub podsumowujący wynosi 10 dni od daty zakończenia okresu, którego dotyczy zgłoszenie uzupełniające.

3a. Jeżeli nie powstał dług celny, termin na złożenie zgłoszenia uzupełniającego nie może przekraczać 30 dni od daty zwolnienia towarów.

3b. W należycie uzasadnionych okolicznościach organy celne zezwalają na dłuższy termin na złożenie zgłoszenia uzupełniającego, o którym mowa w ust. 1, 3 lub 3a. Termin ten nie może przekraczać 120 dni od daty zwolnienia towarów. Jednakże w wyjątkowych, należycie uzasadnionych okolicznościach związanych z wartością celną towarów termin ten może zostać przedłużony do maksymalnie dwóch lat od daty zwolnienia towarów.

4. Do dat – odpowiednio – wdrożenia systemu AES oraz aktualizacji odnośnych krajowych systemów importu, o których mowa w załączniku do decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151, oraz nie naruszając art. 105 ust. 1 kodeksu, organy celne mogą zezwolić na terminy inne niż te określone w ust. 1–3b niniejszego artykułu.

Artykuł 147

Terminy, przed upływem których zgłaszający ma dysponować dokumentami załączanymi do zgłoszenia uzupełniającego

(art. 167 ust. 1 kodeksu)

Zgłaszający ma dysponować dokumentami załączanymi do zgłoszenia, których brakowało w momencie składania zgłoszenia uproszczonego, w terminie przewidzianym na złożenie zgłoszenia uzupełniającego zgodnie z art. 146 ust. 1, 3, 3a, 3b lub 4.

21) w art. 163 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„g) gdy towary wymienione w załączniku 71-02, których wartość celna nie przekracza 150 000 EUR, są już objęte lub mają być objęte procedurą uszlachetniania czynnego i mają zostać zniszczone pod dozorem celnym z powodu wyjątkowych i należycie uzasadnionych okoliczności.”;

b) w ust. 2 uchyla się lit. g);

22) art. 166 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) jeżeli kwotę należności celnych przywozowych oblicza się zgodnie z art. 85 kodeksu, a towary, które mają być objęte procedurą uszlachetniania czynnego, podlegałyby środkowi polityki rolnej lub handlowej, gdyby zgłoszono je do dopuszczenia do obrotu, przy czym dany przypadek nie jest objęty art. 167 ust. 1 lit. h), i), m) lub p);”;

23) art. 167 ust. 1 lit. k) otrzymuje brzmienie:

„k) przetwarzanie na produkty przeznaczone do włączenia lub wykorzystania w statkach powietrznych, dla których zostało wystawione autoryzowane poświadczenie produkcji/obsługi na formularzu nr 1 EASA lub równoważne świadectwo, o którym mowa w art. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2018/581*;

* Rozporządzenie Rady (UE) 2018/581 z dnia 16 kwietnia 2018 r. w sprawie tymczasowego zawieszenia autonomicznych cel wspólnej taryfy celnej na niektóre towary przeznaczone do zamontowania lub wykorzystania w statkach powietrznych oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1147/2002 (Dz.U. L 98 z 18.4.2018, s. 1).”;

24) uchyla się art. 168 rozporządzenia;

25) art. 177 otrzymuje brzmienie:

Składowanie towarów unijnych wraz z towarami nieunijnymi w miejscu składowym

(art. 211 ust. 1 kodeksu)

1. Jeżeli towary unijne są składowane wraz z towarami nieunijnymi w miejscu składowym przeznaczonym do składowania celnego, a każdorazowe identyfikowanie każdego rodzaju towarów jest niemożliwe lub wiązałoby się z koniecznością poniesienia nieproporcjonalnie wysokich kosztów (wspólne składowanie), w pozwoleniu, o którym mowa w art. 211 ust. 1 lit. b) kodeksu, określa się, że stosuje się rozdzielnosc księgową w odniesieniu do każdego rodzaju towarów, statusu celnego oraz – w stosownych przypadkach – pochodzenia towarów.

2. Towary unijne składowane razem z towarami nieunijnymi w miejscu składowym, o którym mowa w ust. 1, muszą mieć ten sam ośmiocyfrowy kod CN, tę samą jakość handlową i te same parametry techniczne.

3. Do celów ust. 2 towarów nieunijnych, które w chwili, gdy miałyby być składowane razem z towarami unijnymi, podlegałyby tymczasowemu lub ostatecznemu cłu antydumpingowemu, cłu wyrównawczemu, środkowi ochronnemu lub cłu dodatkowemu wynikającemu z zawieszenia koncesji, gdyby zgłoszono je do dopuszczenia do obrotu, nie uznaje się za mające tę samą jakość handlową co towary unijne.

4. Ustępu 3 nie stosuje się w przypadku, gdy towary nieunijne są składowane razem z towarami unijnymi, które zostały wcześniej zgłoszone do dopuszczenia obrotu jako towary nieunijne i w odniesieniu do których zostały zapłacone należności, o których mowa w ust. 3.”;

26) art. 220 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Wnioskodawca i osoba uprawniona do korzystania z procedury mogą posiadać siedzibę na obszarze celnym Unii.”;

27) w art. 224 dodaje się następujący akapit:

„Wnioskodawca i osoba uprawniona do korzystania z procedury mogą posiadać siedzibę na obszarze celnym Unii w odniesieniu do towarów określonych w lit. b).”;

28) w art. 227 dodaje się następujący akapit:

„Wnioskodawca i osoba uprawniona do korzystania z procedury mogą posiadać siedzibę na obszarze celnym Unii.”;

29) w art. 229 dodaje się następujący akapit:

„Wnioskodawca i osoba uprawniona do korzystania z procedury mogą posiadać siedzibę na obszarze celnym Unii.”;

30) w art. 230 dodaje się następujący akapit:

„Wnioskodawca i osoba uprawniona do korzystania z procedury mogą posiadać siedzibę na obszarze celnym Unii.”;

31) dodaje się nowy art. 235a w brzmieniu:

Towary, które mają być przemieszczane lub wykorzystywane w kontekście działań wojskowych

(art. 250 ust. 2 lit. d) kodeksu)

Przyznaje się całkowite zwolnienie z należności celnych przywozowych w odniesieniu do towarów, które mają być przemieszczane lub wykorzystywane w kontekście działań wojskowych z zastosowaniem formularza NATO 302 lub formularza UE 302.

Wnioskodawca i osoba uprawniona do korzystania z procedury mogą posiadać siedzibę na obszarze celnym Unii.”;

- 32) w art. 237 dodaje się następujący akapit:

„3. W przypadku towarów, o których mowa w art. 235a akapit pierwszy, termin zamknięcia procedury wynosi 24 miesiące od daty objęcia towarów procedurą odprawy czasowej, chyba że w umowach międzynarodowych ustanowiono dłuższy termin.”;

- 33) w art. 245 ust. 1 lit. i) oraz p) otrzymują brzmienie:

„i) towarów przemieszczanych lub wykorzystywanych w kontekście działań wojskowych z zastosowaniem formularza NATO 302 lub formularza UE 302;”;

„p) towarów wysyłanych z obszaru celnego Unii do Ceuty i Melilli, do Gibraltaru, na Helgoland, do Republiki San Marino, do Państwa Watykańskiego lub do gminy Livigno;”;

- 34) w art. 248 dodaje się następujący akapit:

„3. Jeżeli urząd celny wywozu zostaje powiadomiony, zgodnie z art. 340 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, że towary nie zostały wyprowadzone poza obszar celny Unii, niezwłocznie unieważnia on dane zgłoszenie oraz, w stosownych przypadkach, niezwłocznie unieważnia odpowiednie poświadczenie wyprowadzenia towarów sporządzone zgodnie z art. 334 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.”;

- 35) dodaje się załącznik 52-01 zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;

- 36) w załączniku 71-03 po akapicie pierwszym, a przed wykazem czynności dodaje się dwa akapity w brzmieniu:

„Ponadto żadna z poniższych czynności nie może prowadzić do nieuzasadnionych korzyści pod względem należności celnych przywozowych.

Do celów poprzedniego akapitu każdą ze zwyczajowych czynności wymienionych poniżej, która powoduje zmianę kodu CN lub pochodzenia towarów nieunijnych, uznaje się za prowadzącą do nieuzasadnionych korzyści pod względem należności celnych przywozowych, jeżeli w chwili rozpoczęcia zwyczajowej czynności towary podlegałyby tymczasowemu lub ostatecznemu cłu antydumpingowemu, cłu wyrównawczemu, środkowi ochronnemu lub cłu dodatkowemu wynikającemu z zawieszenia koncesji, gdyby zgłoszono je do dopuszczenia do obrotu.”;

- 37) w załączniku 71-04 w części II „USZLACHETNIANIE CZYNNE” skreśla się pkt 7) „Mleko i przetwory mleczne”;

- 38) w załączniku 71-05 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/341

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/341 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 56 uchyla się ustęp 2;
- 2) w załączniku 1 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia;
- 3) w załączniku 9 dodatek A w uwagach wstępnych dotyczących tabel skreśla się pkt 4.2.

Artykuł 3

Sprostowania rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446

W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2446 wprowadza się następujące sprostowania:

- 1) art. 37 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
(nie dotyczy wersji polskiej);
- 2) w art. 128a ust. 2 lit. e) i f) otrzymują brzmienie:
„e) dane z przedniej strony dokumentów handlowych lub pola »C. Urząd wyjścia«, które znajdują się na przedniej stronie formularzy stosowanych do sporządzania dokumentów »T2L« lub »T2LF« i, w stosownych przypadkach, formularzy uzupełniających, zostają:
 - (i) opatrzone wcześniej umieszczoną pieczęcią urzędu celnego, o którym mowa w lit. a), oraz podpisem funkcjonariusza tego urzędu; lub
 - (ii) opatrzone przez upoważnionego wystawcę specjalną pieczęcią zgodną ze wzorem zamieszczonym w części II rozdział II załącznika 72-04 do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447. Odcisk takiej pieczęci może być uprzednio wydrukowany na formularzach, jeżeli druk dokonywany jest przez zatwierdzoną w tym celu drukarnię. Pola 1 i 2 oraz 4–6 specjalnej pieczęci muszą zostać uzupełnione o następujące informacje:
 - godło lub wszelkie inne symbole lub litery, określające dany kraj,
 - właściwy urząd celny,
 - data,
 - upoważniony wystawca,
 - numer pozwolenia;
- f) najpóźniej w chwili przesyłki towarów upoważniony wystawca musi wypełnić i podpisać formularz. Musi on ponadto w polu »D. Kontrola urzędu wywozu« dokumentu »T2L« lub »T2LF« lub w widocznym miejscu stosowanego dokumentu handlowego wpisać nazwę właściwego urzędu celnego, datę wystawienia dokumentu oraz jedną z następujących adnotacji:

- Одобрен издател
- Emisor autorizado
- Schválený vydavatel
- Autoriseret udsteder
- Zugelassener Aussteller
- Volitatud väljastaja
- Εγκεκριμένος εκδότης
- Authorised issuer
- Emetteur agréé
- Ovlaštenog izdavatelja
- Emittente autorizzato
- Atzītais izdevējs
- Įgaliotasis išdavėjas
- Engedélyes kibocsátó
- Emittent awtorizzato
- Toegelaten afgever
- Upoważnionego wystawcę
- Emissor autorizado
- Emitent autorizat
- Schválený vystaviteľ
- Pooblašćeni izdajatelj
- Valtuutettu antaja
- Godkänd utfärdare.”;

3) w art. 150 ust. 3 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) dopuszczenie do obrotu towarów zwolnionych z VAT zgodnie z art. 143 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2006/112/WE oraz, w stosownych przypadkach, zawieszenie poboru akcyzy zgodnie z art. 17 dyrektywy 2008/118/WE;

b) powrotny przywóz z dopuszczeniem do obrotu towarów zwolnionych z VAT zgodnie z art. 143 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2006/112/WE oraz, w stosownych przypadkach, zawieszenie poboru akcyzy zgodnie z art. 17 dyrektywy 2008/118/WE.”.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 pkt 13 lit. b) oraz art. 1 pkt 16 lit. b) ppkt (i) stosuje się od dnia 15 marca 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3.4.2020 r.

*W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN*